

JOHANNES KAHR

Hell I Am

JOHANNES KAHRS

Hell I Am

Zeno X Gallery heeft het genoegen de nieuwe solotentoonstelling van Johannes Kahrs (°1965, Bremen) voor te stellen, getiteld *Hell I Am*.

De schilderijen van Johannes Kahrs zijn stevast gebaseerd op foto's of film stills. Hij verzamelt al jarenlang beelden uit magazines, kranten of films en neemt ook zelf soms de camera ter hand. De vlakheid van zijn schilderijen suggereert als het ware de intermediaire tussenkomst van het scherm. Bij het schilderen bevrijdt Kahrs in zekere zin het beeld uit haar originele context of referentiekader; anekdotiek en verhaal worden vermeden. Door ingrepen als inzoomen, fragmentatie of het verschuiven van het perspectief, fictionaliseert hij zijn 'images trouvées' uit de populaire cultuur, reclame en (politieke) geschiedenis. De werkelijkheid wordt in vraag gesteld door ze op een geheel nieuwe manier vast te leggen. Daarenboven problematiseert hij de status en de waarde van het beeld in de hedendaagse beeldcultuur.

De portretten in de tentoonstelling thematiseren het kijken en het bekeken worden. Het subject wordt geconfronteerd met een camera en moet zich een houding aanmeten; de ene staart in de lens terwijl de andere schuchter probeert weg te kijken. Kahrs ziet hierbij een dubbele parallel tussen de camera en het schilderij. Enerzijds wordt de bezoeker van de tentoonstelling geconfronteerd met schilderijen en moet hij zich afvragen hoe hij met dit medium kan omgaan. Anderzijds kan schilderen net als fotograferen een invasief effect hebben; de kunstenaar vraagt zich niet alleen af hoe hij het onderwerp in beeld kan brengen maar ook hoe dicht hij erbij mag komen.

Verschillende geportretteerden bevinden zich in een staat van extase, fysiek genot of lijden. Deze emotionele extremen liggen buiten de mogelijkheden van het medium schilderkunst. Om die reden is het voor Kahrs een uitdaging om te trachten deze emoties toch tot leven te brengen.

Werken als *Untitled (dancing)* en *Untitled (j - back)* tonen eerder figuren die zich willen onttrekken aan de aanblik van een ander. Op deze manier ontstaat er haast een voyeuristische spanning tussen de mannen in extase en de vrouwen die niet bekeken willen worden.

Eerder had Johannes Kahrs solotentoonstellingen in onder andere FRAC Île-de-France, Parijs (2016), Kunsthalle Nürnberg (2014), de Staatliche Kunstsammlungen, Dresden (2013), Art Centre PasquArt, Biel (2012), GAMeC, Bergamo (2007), Parasol Unit for Contemporary Art, Londen (2006), Künstlerhaus Bethanien, Berlijn (2002), FRAC Pays de la Loire, Carquefou (2001), Kunstverein München (2001) en S.M.A.K., Gent (2001). Zijn werk maakte deel uit van tentoonstellingen in Centre Pompidou in Parijs, Museum Kunstpalast in Düsseldorf, Dallas Museum of Art in Dallas, SFMOMA in San Francisco, National Portrait Gallery in Londen, Castello di Rivoli in Turijn, Hayward Gallery in Londen, Bozar in Brussel en vele andere.

Het werk van Johannes Kahrs is opgenomen in de publieke collecties van Centre Pompidou in Parijs, MOCA in Los Angeles, MoMA in New York, UCLA Hammer Museum in Los Angeles, S.M.A.K. in Gent, FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand, Hamburger Bahnhof in Berlijn, SFMOMA in San Francisco, FRAC de Picardie in Amiens, FRAC Pays de la Loire in Carquefou, Fundação de Serralves in Porto, en andere.

JOHANNES KAHRS

Hell I Am

Zeno X Gallery is pleased to present *Hell I Am*, the new solo exhibition of Johannes Kahrs (b. 1965, Bremen).

The paintings of Johannes Kahrs are always based on photographs or film stills. For years already he has been collecting images from magazines, newspapers or films, and he himself sometimes also picks up a camera. The flatness of his paintings suggests, as it were, the intermediary intervention of the screen. Through painting, Kahrs emancipates in a sense the image from its original context or frame of reference; anecdote and narrative are avoided. Thanks to interventions such as zooming, fragmentation and the shifting of perspective, he fictionalizes his 'found images' drawn from pop culture, advertising and (political) history. Reality is questioned by being recorded once more in an entirely new way. In addition, Kahrs problematizes the status and value of the image in contemporary visual culture.

The portraits in the exhibition thematize watching and being watched. The subject is confronted with a camera and has to assume a pose; while one stares into the lens, the other timidly tries to look away. Kahrs here sees a double parallel between the camera and the painting. On the one hand, the visitor to the exhibition is confronted with paintings and must answer the question as to how to deal with this medium. On the other hand, painting, like photographing, can have an invasive effect; the artist not only asks himself how he can picture the subject, but also how close he can get to it.

Various people portrayed are in a state of ecstasy, of physical pleasure or suffering. These emotional extremes lie beyond the possibilities of the medium of painting. For this reason, it is a challenge for Kahrs to try to bring these emotions to life. Works such as *Untitled (dancing)* and *Untitled (j - back)* rather show figures that want to withdraw from the gaze of the other. The result is an almost voyeuristic tension between the ecstatic men and the women who don't want to be scrutinized.

Johannes Kahrs has had solo exhibitions at, among others, FRAC Île-de-France in Paris (2016), Kunsthalle Nürnberg (2014), Staatliche Kunstsammlungen in Dresden (2013), Art Centre Pasquart in Biel (2012), GAMeC in Bergamo (2007), Parasol Unit for Contemporary Art in London (2006), Künstlerhaus Bethanien in Berlin (2002), FRAC Pays de la Loire in Carquefou (2001), Kunstverein München in Munich (2001) and S.M.A.K. in Ghent (2001). His work has featured in exhibitions in Centre Pompidou in Paris, Museum Kunstpalast in Düsseldorf, Dallas Museum of Art in Dallas, SFMOMA in San Francisco, National Portrait Gallery in London, Castello di Rivoli in Turin, Hayward Gallery in London, Bozar in Brussels, and many more.

The work of Johannes Kahrs is in the public collections of Centre Pompidou in Paris, MOCA in Los Angeles, MoMA in New York, UCLA Hammer Museum in Los Angeles, S.M.A.K. in Ghent, FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand, Hamburger Bahnhof in Berlin, SFMOMA in San Francisco, FRAC Picardie in Amiens, FRAC Pays de la Loire in Carquefou, Fundação de Serralves in Porto, and others.

GALLERY 1

Untitled (man closed eyes 1)
2017
66,4 x 107,5 cm
oil on canvas

Untitled (man closed eyes 2)
2017
57,5 x 84,4 cm
oil on canvas

Untitled (3 legs)
2018
69 x 75,5 cm
oil on canvas

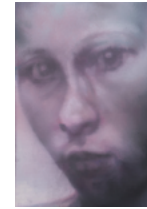

Untitled (dancing 1)
2018
100,3 x 116,2 cm
oil on canvas

Untitled (j - back)
2018
73,4 x 87,2 cm
oil on canvas

GALLERY 2

Untitled (portait young woman)
2018
50,3 x 35,2 cm
oil on canvas

Untitled (man looking at me)
2018
48,2 x 34,2 cm
oil on canvas

Untitled (woman with glasses)
2018
53,5 x 37,5 cm
oil on canvas

Untitled (long head)
2018
54,2 x 35,2 cm
oil on canvas

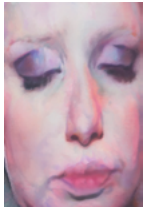
Untitled (woman scream shadow)
2018
57,2 x 40,2 cm
oil on canvas

Untitled (dancing 2)
2018
99,5 x 126,4 cm
oil on canvas

Untitled (woman looking at me)
2018
54,4 x 37,4 cm
oil on canvas

Untitled (wasted)
2018
49,1 x 33,4 cm
oil on canvas

Untitled (angry woman)
2018
46 x 35 cm
oil on canvas

Untitled (man with yellow and white flowers)
2018
62,4 x 62,4 cm
oil on canvas

ZENO X GALLERY

FRANK DEMAEGD

OCTOBER 31 - DECEMBER 22, 2018
OPEN WEDNESDAY TILL SATURDAY 1-5 PM

ZENO X GALLERY · GODTSSTRAAT 15 · 2140 ANTWERP BORGERHOUT · BELGIUM
TEL: +32 3 216 16 26 · FAX: +32 3 216 09 92 · INFO@ZENO-X.COM · WWW.ZENO-X.COM